

jeg fremfor Noget ønske at skaffe Forfatterne gode Indtægter. Man maa nemlig gaa ud fra, at mere end et vist Beløb, en vis Sum, kan man ikke give for et literært Arbeide. Naar man, som det kan ske og ogsaa under det nuværende Regulativ er sket, kan faae 10—12,000 Kr. for et Arbeide, maa man sige, at det i Forhold til, hvad andre literære Arbeider betales med her i Landet, er en overordentlig rigelig Betaling. Dette maa man altsaa kunne gaa ud fra som Maximum. Vil man saa indrette en Stala der- efter og sige, at han skal alligevel honoreres videre for sit Arbeide, naar det opføres oftere, vil Følgen være den, at han paa det første Trin vil faae langt mindre, end han faar nu, og det er klart, at det vil være til Skade for Forfatterne, idet den største Del af Stykkerne jo ikke kommer til at gaa 26 Gange, saa Forfatterne i Reglen faar mere under den nuværende Ordning. Det var den Kommission, der indgav Forslag til det nuværende Forfatterregulativ, der tog denne Beslutning, idet den netop ønskede i Færvær af Forfatterne at skaffe dem en saa stor Indtægt som mulig, saa hele denne Tale om den Uret, man begaar ved ikke at honorere et Stykke 100 Gange, er urigtig, idet Forfatteren faar et saa rigeligt Honorar, naar hans Stykke er gaaet 26 Gange, at han kan betragte Renten af den Kapital, som han saaledes har erhvervet, som et Honorar, han til evige Tider oppebærer. Efter danske Forhold er det jo en overordentlig rigelig Betaling at kunne faae 10—12,000 Kr. for et Arbeide, efter at det er opført 25—26 Gange. Et Arbeide har bragt sin Forfatter 10,670 Kr., et andet, der gik paa det gamle Theater, der jo var meget mindre, og hvor Priserne vare lavere, har givet 7,629 Kr. og saa fremdeles. Jeg har ogsaa nævnt en Opera, der har faaet et meget betydeligt Honorar. Et Skuespil, som ikke er gaaet mere end 10 Gange, har faaet over 3,000 Kr. Som sagt, man kan ikke negte, at disse Arbeider honoreres meget rigelig. Hvad der har givet Grund til Klage, er, saavidt jeg har opfattet det, at en Forfatter, der har leveret en Rakke af Arbeider til det kongelige Theater, som Publikum har sat stor Pris paa, og som ere blevne opførte et stort Antal Gange — jeg mener Pastor Fosstrup, der har leveret 10 større eller mindre Arbeider til Theatret, — har faaet meget lidt for disse Arbeider. Det er sandt, han har for samtlige Arbeider kun faaet 20,955 Kr. 50 Ore, altsaa henved 21,000 Kr. Det er selvfølgelig meget lidt for 10 Arbeider, som i det væsentlige alle have gjort usædvanlig Lykke og ere blevne opførte et usædvanligt Antal Gange. Men, mine Herrer! denne Forfatter har indleveret sine Arbeider i 1846, 47, 48, 49 osv., altsaa paa den Tid, da det nuværende Regulativ

ikke eksisterede. Hans Arbeider ere paa et Par nær, hvilke netop høre til dem, der ikke ere reus- serede videre, eller af andre Grunde ikke opført mange Gange, kjøbt for et Honorar eengang for alle og høre til den tidligere Periode. De ere ikke honorerede efter det nuværende Forfatterregulativ, der skrives sig fra Juli 1856. Altsaa, jeg tillader mig kun at sige, at efter mit Skøn kan der ikke være Tale om at forsøge den Hovedsum, hvortil en Forfatter vil kunne naae ved sit Arbeide. Ønsker man at fordele Honoraret paa en anden Maade, vil det som sagt komme til at gaa ud over Forfatteren og være til Gevinst for Theatret, da det er meget sjældent, at et Stykke bliver spillet saa ofte, at det naaer den Grænse, man har talt om at gaa til.

Bloug: Jeg vil naturligtvis ikke indlade mig i en Diskussion med den sidste ærede Taler om Theatrets Anliggender ved denne mindre hensigtsmæssige Leilighed, men jeg er paa en Maade nødt til at gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlems sidste Ytringer. Det er fuldkommen rigtigt, at der har været Tale om et nyt Forfatterregulativ i Tredserne, altsaa efter Regulativet af 1856, men dengang denne Omarbeidelse fandt Sted, gav det nuværende Regulativ aldeles ikke de store Summer, som det ærede Medlem nu nævner. De store Summer ere en Følge af Theatrets Ombygning. Det gamle Theater gav, saavidt jeg erindrer, ikke mere for Stykker, som gik 25 Gange, end omtrent 4,000 Rbl. eller saadan Noget, altsaa 8—9000 Kr., og det var ikke formeget. Jeg tror fremdeles, at dette Regulativ har den Feil, for det første, at det burde omarbejdes efter Theatrets nuværende Størrelse, og for det Andet, at Fordelingen af den Lantidme, som Forfatterne faae, er sat for høit for de tidligere Forestillinger og hellere burde strækkes noget længere i Længden. Der har aldrig været Tale om at strække Forfatterhonoraret ud til den 100de Forestilling, der var kun Tale om at strække den til den 50de og til Gjengjæld formindste det med — jeg husker ikke ret — den 5te, 6te, 7de eller 8de Forestilling. Det viste sig nemlig, at Stykker, der kun gaves eller kun kunde gaa 9—10 Gange, fik forholdsvis meget Mere i Honorar end Stykker, der kunde gaa 100 Gange, og det var uretfærdigt. Siden jeg har maattet gjøre denne Bemærkning, vil jeg imidlertid tillade mig at tilføie den Bemærkning, at jeg skal yde det ærede Medlem Ros for den Genereusitet, han har vist mod danske Forfattere ved Beregningen af deres Honorarer større, end han havde behøvet, men ingenlunde større, end at det geraader ham til Bre og ikke til Stam; men jeg kan ikke finde, at det er en synderlig god Behandling af danske Forfattere, naar man mod-